

sourceerne bedre, for har man de nye metoder, kan vi godt stille krav om at afskaffe nogle ældre og mindre miljørigtige produktionsmetoder eller energiskabende foranstaltninger.

Dér, hvor vi synes, kæden hopper af en gang imellem, er, når Danmark helt unødvendigt går enegang, og vi har for nylig set det på pvc-området, hvor Danmark helt uden skelen til, hvordan andre lande agerer, indfører en afgift og helt ønsker at udfase et materiale, uden der er noget sagligt belæg for det. Erstatningsmaterialerne var faktisk mere belastende end pvc'en, men her valgte den danske regering at gå enegang og afgiftsbelægge pvc'en så hårdt, at det kan blive problematisk for danske producenter at fortsætte produktionen, med det til følge, at vi mister arbejdspladser, øger vores import og forringer betalingsbalancen samt får ringere materialer. Og miljøet? Ja, det får det slet ikke bedre. Den eneste, der nyder godt af den her afgift, er regeringen, der får flere penge i statskassen.

Den type miljøpolitik er vi ikke stolte af i Det Konservative Folkeparti, og hvis det er at have førertrojen på, så cykler vi også gerne videre i højt tempo, men uden førertrojen. Den miljøpolitik, vi skal stå i spidsen for, skal være holdbar og regulær, og når vi taler om de store verdensomspændende miljøproblemer, så skal de løses internationalt.

Derfor går vi også ind for at tillade handel med kvoter. Det kan ikke nytte noget, at vi i Danmark får al energi flyttet over til vedvarende energityper, eller at vi kører kollektivt alle sammen, hvis de i alle landene omkring os ikke får løst deres miljøproblemer. Hvis vi får lukket et gammelt kulkraftværk i det tidligere Øst-europa og hjælper et land dér i gang med en renere teknologi, bør det selvfølgelig tælle med i Danmarks regnskab. På den måde får vi mest miljø for pengene, og det er jo det, det hele går ud på.

Vi er sådan set enige med SF i, at Danmark skal vise lederskab i den internationale miljø-sag. Vi skal gå forrest og presse de andre, men med ting, der holder.

Kort sagt skal miljødebatten være båret af facts og videnskabelige argumenter og hverken af følelser eller ren kassetænkning.

Sådan tror vi i Det Konservative Folkeparti at man kommer længst.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg har virkelig med spænding siddet og hørt fru Henriette Kjærs aldeles udmærkede tale, men jeg mangler jo en virkelig væsentlig ting her. Så jeg vil gerne spørge fru Henriette Kjær, om Det Konservative Folkeparti stemmer for det forslag til vedtagelse, som SF har fremsat sammen med os andre.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes altid, det er ønskeligt. Men vi er rasende uenige om salg af kvoter og andre fidusmagerier i miljøpolitik. Det vender Enhedslisten sig selvfølgelig skarpt imod, og De Konservatives miljøpolitik skal selvfølgelig bekæmpes ud fra en miljøholdning.

Men så kom det andet punkt, der er til afklaring, nemlig at fru Henriette Kjær siger, at det er vigtigt, vi går forrest. Det skal blot være holdbart og regulært.

Hvordan definerer man så noget, der er regulært, og hvad er definitionen på noget, der er irregulært, altså hvor det er unødvendigt at gå enegang?

Det står mig simpelt hen ikke ganske klart, hvad definitionerne på holdbart og regulært/uholdbart og irregulært er.

Det springende punkt er simpelt hen: Hvor-når skal vi gå enegang? Hvornår skal vi gå forrest, og hvornår skal vi absolut ikke gå forrest?

Er det f.eks., når det gør ondt i pengepungen? Eller er det en forkert fortolkning?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg vil gerne takke fru Henriette Kjær for det perspektivrige indlæg herfra, som jeg synes virkelig holder fast i kernen i dansk miljøpolitik, for så vidt angår vore problemer med pvc, hvor vi jo desværre er meget bagud med genbrug og indsamling.

Dér har vi så nogle problemer, som jeg kan forstå at vi også skal diskutere videre i næste samling.

Med henblik på CO₂ og klimakonventionen kan jeg ikke se, hvad der skulle skulle os i det forslag til vedtagelse, der er fremsat, idet der jo netop i den internationale klimakonvention indgår en handel med kvoter. Selvfølgelig skal det enkelte land være førende og klare de fleste problemer derhjemme, men hvis det er sådan, at vi kan løse problemerne i f.eks. de gamle øst-